

BASÍLICA
SANTA
MARIA
DEL PI

**AHIR,
AVUI,
DEMÀ**

Núm.
748

25
juny
2017

La Santíssima Trinitat

Gaietà de Casacuberta, rector

Introducció

A tots nosaltres ens costa conèixer del tot a una persona i, a vegades, la coneixem millor després de la seva mort. També ens costa conèixer a Déu Pare, Fill i Esperit Sant. Sabem que són tres d'una única naturalesa divina. Déu no és un solitari, és un Déu únic que viu en família. (Conèixer veritablement aquest Déu ens és un misteri que es desvelarà del tot després de la nostra mort).

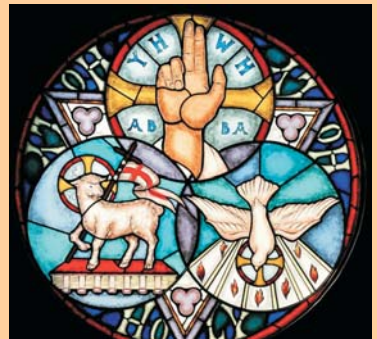
1. Déu Pare ens ha enviat el seu Fill perquè cap dels seus fills es perdin i puguin viure després de la seva mort amb la vida eterna del Pare. Ell ha volgut que el seu Fill sigui visible entre nosaltres els homes, nascut cap als anys 1 a 4 i fins la seva mort del 30 al 34. Va viure entre nosaltres per explicar-nos moltes coses i sobretot qui és el seu Pare, un Pare que ens ha estimat des de sempre i, per això ens ha creat. No som nosaltres els qui estimem primer, és Ell qui ens ha estimat des de sempre. El seu Fill es va posar a les seves espatlles els nostres pecats, o dit d'una altra manera, ens ha perdonat els nostres pecats esborrats per sempre. Hem conegut així la seva misericòrdia. Si calgués, si esdevinguéssim ovelles perdudes, el seu Fill ens buscaria.

2. Jesús ens ha ensenyat a nosaltres com hem d'estimar quan ens ho diu abans del Sant Sopar en rentar els peus als deixebles: estimeu-vos els uns als altres com Jo us he estimat.

3. La seva missió era donar-nos a conèixer el seu Pare, Jesús el Fill del Déu i l'Esperit Sant. Per a Ell som els seus fills i germans de Jesús. Podríem dir que formem part de la seva família.

Jesús es va entregar del tot perquè coneguéssim el Déu veritable, el Déu de la veritat, viure com vol el Pare, el que ens diuen els Evangelis, que ens ajuden a saber d'on venim i on anem en la nostra vida.

4. Quina diferència del judaisme que Jesús va conèixer, recordant-nos també de Joan Baptista, crític amb els saduceus i els fariseus, que preparava el poble per la ruta del Messies amb un llenguatge molt diferent de Jesús (Mateu i Lluc). Els jueus esperaven un Messies

trionfant, però també un jutge que venia a condemnar els qui no seguien la llei. Jesús no va venir a condemnar ningú sinó a salvar-nos.

A 12,47 de l'Evangeli de Joan hi llegim: "Si algú sent les meves paraules i no les guarda, no el condemnaré, perquè no he vingut a condemnar sinó a salvar".

5. En un altre Evangeli (Joan 3,18), Jesús diu "el qui no creu ja és jutjat". El qui no ha cregut, què vol dir? Jesús evidentment el perdonarà, si cal, però aquesta persona no haurà triat o no haurà pogut viure amb la sort de saber-se estimada per Déu. Ell s'ho ha perdut.

Els cristians, sobretot els que som més grans, estem molt influïts per un Déu que és com un jutge castigador i no acabem d'entendre que Jesús no ha vingut a jutjar sinó que ha vingut a salvar-nos i estimar-nos. És un Pare que ens ho perdona tot. Quin Pare no perdona sempre a qui s'ha equivocat o ha decidit un camí diferent? Déu ens ha fet lliures. Hi ha moltes situacions difícils per creure. Molts homes i dones no han pogut conèixer el Déu misericordiós, el Déu cristià, perquè molts han nascut en llocs que el Déu cristià no és conegut. Molts d'altres han deixat de creure perquè se'ls ha presentat un Déu castigador o per situacions cada dia més difícils com haver equivocat la parella, el fracàs econòmic, les malalties o el gran dolor de la mort d'un fill. Són persones que no han trobat explicacions a per què els ha tocat a ells de viure aquestes circumstàncies tan terribles i per això no entenen que el Déu cristià ho hagi permès i no entenen que Déu ens ha fet lliures de triar els nostres camins. Hi ha persones que han triat malament i per culpa d'elles molts pateixen, i tampoc no entenen que la naturalesa humana és molt fràgil. Aquest Déu no els serveix per viure amb tant de patiment. A poc a poc es van allunyant

i acaben per desinteressar-se i desarrelar-se d'aquest Déu i viure amb una absoluta indiferència d'Ell.

Conclusió

Nosaltres els cristians hem tingut sort d'anar coneixent el Déu que hem anat descobrint en el camí de la nostra vida, com a Pare, Fill i Esperit Sant. Hem anat coneixent, sabent què vol de nosaltres. Sant Agustí va buscar Déu fora d'Ell, fins que va entendre que Déu, l'Esperit Sant el tenia dins seu. Diu Sant Pau: "La gràcia de Nostre Senyor Jesucrist, l'amor del Pare i el do de l'Esperit Sant siguin sempre en nosaltres".

És molt important per a la gent més gran aquest accent en el Déu de la misericòrdia que sempre fa el Bisbe de Roma Francesc i que intenta fer-nos comprendre al veritable Déu Pare.

La Trinitat, El Greco, 1577-1579

Capella de la Sang

Retaule de l'Arxiconfraria de la Puríssima Sang (1952) MiTPi-0167

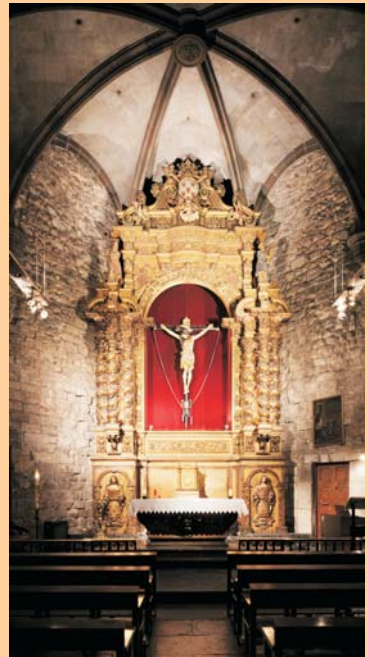
Originalment aquest espai es va concebre com un lloc de reunió de la parròquia, rebent el nom de capella del Capítol. Se n'encomanà la construcció a Bartomeu Mas, mestre d'obres de l'església, que hi treballà entre els anys 1468 i 1486.

El Capítol esta concebut com una petita esglésiola annexa al temple. De nau única, absis poligonal i coberta amb dos trams de volta de creueria, mesura 17,45 m. de llarg, 8,50 m. d'ample i 10,92 m. d'alçada, i és de factura austera però elegant. En origen, l'espai s'il·luminava a través de tres grans finestral. Un d'ells resta tapiat com a conseqüència de l'ampliació de la Rectoria del s. XVIII. Al s. XIX es van obrir dues finestres més petites a sota del cor. A la paret de la dreta s'hi pot veure una porta cegada, del s. XV, que comunicava amb la rectoria. Exteriorment l'únic element decoratiu visible és el guardapols del finestral gran, a la façana de ponent. És d'estil flamíger i s'hi representen àngels sostenint filacteris i un de central que sosté l'escut del Pi. D'altra banda val la pena aturar-se en els quatre capitells de la porta d'accés, decorats amb animals fantàstics de molt bona qualitat escultòrica. Un dels capitells s'ha perdut, però en els altres tres s'hi poden reconèixer, a l'esquerra, unes mones i unes àligues i a la dreta, en el conservat, dos grius. També a l'esquerra, a baix, s'hi veu un gripau.

En un primer moment el Capítol estava presidit per un retaule dedicat a Santa Eulàlia i Sant Sever, i un Sant Crist donat per l'infant Enric d'Aragó. L'any 1508 s'hi trasllada el retaule vell de l'Altar Major, que es va desmuntar durant la construcció del nou. Mesos abans el sagristà del Pi, Pere Joan Matoses, llegà la seva extensa biblioteca a l'església, a condició que es col·loqués en el Capítol i pogués ésser consultada per tothom, creant així la segona biblioteca pública de Barcelona.

L'any 1547, s'hi estableix l'Arxiconfraria de la Puríssima Sang de Nostre Senyor Jesucrist de Barcelona i a partir de llavors el Capítol també es coneixerà com "capella de la Sang". L'any 1616 la capella s'habilità per a la reserva del Santíssim i administració de l'Eucaristia. Poc temps després, s'encomana a l'escultor Joan Gra la nova decoració de la capella, que acabà cap a 1670. Consistia en un gran i sumptuós retaule d'estil barroc ple, que ocupava la capçalera de la capella, amb un cambril en que es venerava el Sant Crist de la Sang o "Sant Cristo Gros". Als seus peus hi havia la imatge de la Mare de Déu dels Dolors. Als laterals del retaule, omplint les parets de la capella, hi havia onze grans pintures amb escenes de la Passió de Crist.

La capella de la Sang fou el lloc predilecte de Sant Josep Oriol per oír confessió i rebre els malalts que venien a curar-se. L'any 1764 es construí l'edifici de l'Arxiu sobre el terrat de la capella. Fou la última gran modificació abans de la crema de l'església durant la Guerra Civil, que va destruir completament el Sant Cristo Gros, el retaule i la decoració interior, fins al punt que la voracitat del foc va rebentar i esfondrar el sostre. Després de la guerra la Capella de la Sang va ser reconstruïda, es beneí una nova imatge del Sant Crist i al 1952 es feu un nou retaule a imitació del de 1670. L'Arxiconfraria de la Sang continua vigent a dia d'avui, participant en els actes de Setmana Santa de la parròquia.

IMATGES PER CREURE. Catòlics i protestants a Europa i Barcelona, segles XVI-XVIII

El passat dimarts 9 de juny es va inaugurar al MUHBA (Museu d'Història de Barcelona) l'exposició **IMATGES PER CREURE. Catòlics i protestants a Europa i Barcelona, segles XVI-XVIII**. L'exposició ocupa el saló del Tinell i la capella de Santa Àgata a la plaça del Rei i ens il·lustra com, en una Europa sacsejada per guerres de religió, la cultura gràfica es va fer ressò de les doctrines religioses de cada moment i de cada bàndol de la contesa. Així doncs, sobretot el gravat de temàtica religiosa, esdevingué una eina propagandística formidable a tot Europa i també a la nostra ciutat.

L'Arxiu Parroquial de Santa Maria del Pi ha contribuït a l'exposició cedint diversos elements del seu fons: un parell de llibres sacramentals, (un llibre de baptismes entre els anys 1561 i 1566 i un llibre d'òbits entre els anys 1586 i 1587) i tres gravats: "Inscriptio primi lapidis novi" Església de la Mercè, 1765; Beatus Joseph Oriol, Francesc Boix, 1764, ed. 1806; i el Full de rengle de la processó de la Puríssima Sang en 2 fulls, anònim, c.1817.

De resultes de la cessió d'aquests elements per l'exposició, el Museu d'Història de Barcelona ha restaurat el gravat de Sant Josep Oriol i el de la primera pedra de l'església de la Mercè, que tornaran a l'Arxiu en molt més bones condicions.

Full de rengle de la processó de la Puríssima Sang de Santa Maria del Pi

Horari de misses

DIES FEINERS

19:00 a la Capella de la Sang

DISSABTES

18:30 a la Capella de la Sang
20:00 a la Capella de la Sang

DIUMENGES

12:00 a la Capella de la Sang
13:00 (en castellà) a la Capella de la Sang

On som?

BASÍLICA
Plaça del Pi, 7

SAGRISTIA I DESPATX
Plaça del Pi, 7

LOCALS PARROQUIALS
Cardenal Casañas, 16

08002, Barcelona
Tel. 93 318 47 43
info@basilicadelpi.com
www.basilicadelpi.com

Despatx parroquial

El despatx parroquial és l'indret d'acollida de la parròquia on us atendrem a qualsevol hora.

Per les gestions administratives relacionades amb els sagraments, l'horari establert és el següent:

Dilluns i dimecres de 18:00 a 20:00.

dparroquial@basilicadelpi.com